EEN SCHEET IN DE WIND

Een tragikomedie in vier parten

door

FRANCK VAN ERVEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Tel: 0 33 66 44 00
info@toneelfonds.be
www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN SCHEET IN DE WIND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANCK VAN ERVEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2015/0220/022
ISBN- 978- 90-385-13485

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Franck van Erven
www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.
Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoeringen, naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.
Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.
Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

IBVA Holland Auteursrechtenbureau
De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
www.ibva.nl

PERSONAGES

(2 dames – 2 heren)

SJEF:

NICOLE:

ARNO:

JOYCE:

DECOR

Een woonkamer. Gebruik het liefst zo weinig mogelijk decor, geen wanden, geen deuren. Alleen wat hoognodig is om op te zitten gebruiken. Belangrijk rekwisiet een bouwpakket van een televisiekastje.

INDELING

Part 1: Gelijke stukken bij gelijke stukken

Part 2: Time-out

Part 3: Wat een troep

Part 4: Blijf

De voorstelling wordt gespeeld zonder pauze.

KORTE INHOUD

Twee koppels – Arno en Joyce; Sjef en Nicole – allen tussen de 40 à 45 jaar en ruim twintig jaar getrouwd, zijn tijdens een gezellige avond samen overeengekomen aan partnerruil te gaan doen.

Part 1: Gelijke stukken bij gelijke stukken.

Het moment is gekomen dat de plannen voor partnerruil ten uitvoer worden gebracht. Er hangt een nerveuze spanning in de lucht. Achter de woorden proeft men de angst waartoe deze ruil zal leiden. Alleen Joyce schijnt hiervan het minste last te hebben.

Part 2: Time-out.

De plannen in praktijk te brengen blijkt niet te vlotten. Hierdoor ontstaan er spanningen tussen de koppels en een time out is op zijn plaats.

Part 3: Wat een troep.

De geforceerde situatie leidt tot de bekentenis van Joyce dat zij al twee jaar een verhouding heeft met Sjef. Frustraties uit het verleden komen naar boven en de beerput gaat open.

Part 4: Blijf.

Arno en Joyce zijn weg en zoals het er naar uitziet ook definitief uit elkaar. Nicole en Sjef proberen eindelijk tot een gesprek te komen. Maar een bevredigende verklaring kan of wil Sjef niet geven voor zijn vertrek. Ondertussen schijnt buiten een ongeluk te zijn gebeurd.

PART 1: GELIJKE STUKKEN BIJ GELIJKE STUKKEN

NICOLE: En? Gaat het jongens?

SJEF: Zwijg, zwijg, zwijg!

ARNO: Je zou moeten zwijgen, Nicole.

SJEF: Niks zou moeten. Ze moet zwijgen.

ARNO: Dat zeg ik toch.

SJEF: Nee, dat zei je niet. Je zei “zou”.

ARNO: Is toch hetzelfde.

SJEF: Dat is niet hetzelfde. Dat is voorwaardelijk.

ARNO: Hoe voorwaardelijk?

SJEF: Voorwaardelijke tijd. Zou is voorwaardelijke toekomende tijd.

ARNO: Man, wat maakt mij dat uit.

SJEF: Zwijg dan!

ARNO: God, wat kun jij moeilijk doen.

SJEF: Kijk naar jezelf.

NICOLE: Lukt het niet?

SJEF: Het lukt wel.

NICOLE: Wat moet dit eigenlijk worden?

SJEF: Een tv-kast. Dat wilde je toch.

NICOLE: Ziet er niet naar uit.

SJEF: Wat niet?

NICOLE: Tv-kast.

SJEF: Hij zit nog niet in elkaar.

NICOLE: Waar heb je dat gekocht?

SJEF: Zeur niet. Ga weg, doe iets nuttigs of doe niets maar laat mij met rust.

ARNO: Je kunt ons beter met rust laten Nicole.

SJEF: Hé papegaai, kun je ook wel eens iets origineels zeggen?

ARNO: Ik zei dat ze jou beter met rust kon laten.

SJEF: Dat heb ik ook gehoord, druiloor.

ARNO: Dan is er met je gehoor tenminste niets mis.

SJEF: Met andere dingen wel dan?

ARNO: Wie zegt dat?

SJEF: Jij.

ARNO: Ik zeg dat helemaal niet.

SJEF: Je zei “tenminste”. Dat suggereert dat er met andere dingen wel iets mis is.

ARNO: Mijn God, wat ben jij vermoeiend vandaag.

NICOLE: Ik zal wat koffiezetten!

SJEF: Ik moet geen koffie.

NICOLE: Wat moet je dan?

SJEF: Een goeie beschrijving.

NICOLE: Die ligt toch voor je neus?

SJEF: Ja, in het Chinees.

ARNO: Taiwanees.

SJEF: Wat zeg je?

ARNO: Taiwanees. Made in Taiwan.

SJEF: Kun jij dan Taiwanees lezen?

ARNO: Nee.

SJEF: Hoe weet je dan dat dit Taiwanees is?

ARNO: Het is geen Russisch.

SJEF: Nee, en ook geen Portugees, Spaans, Italiaans of Engels.

ARNO: Dan is het toch Chinees. Alles wat ik niet begrijp is Chinees voor mij.

SJEF: Het is rotzooi.

ARNO: Dat ook. Als we beginnen met alle gelijke delen bij elkaar te leggen.

SJEF: En dan?

ARNO: Dan hebben we dat tenminste.

SJEF: Hogere studies gedaan?

ARNO: Kunnen we op de plaatjes afkijken waar een en ander moet komen.

SJEF: En dan?

ARNO: Zetten we het in elkaar.

SJEF: Ga je gang.

ARNO: Wat bedoel je?

SJEF: Gewoon. Ga je gang. Niks meer, niks minder.

ARNO: En jij dan?

SJEF: Ik kijk wel. Als jij het zo goed weet.

ARNO: Ik probeer iets.

SJEF: Ben benieuwd.

NICOLE: Komt dit nog klaar voor vanavond?

SJEF: Moet je aan hem vragen. Hij schijnt een expert te zijn.

ARNO: Wie zegt dat?

SJEF: Jij gaat gelijke stukken bij gelijke stukken leggen en dan plaatjes kijken. Was ik nooit opgekomen.

ARNO: Doe jij de schroeven.

SJEF: Waarom?

ARNO: Dan schiet het op.

SJEF: Bij elkaar leggen?

ARNO: Ja!

SJEF: Je hoeft niet te commanderen, hé.

ARNO: Mijn God, wat ben jij gespannen.

SJEF: Ik ben niet gespannen. Als hier iemand gespannen is dan ben jij het.

ARNO: Ik gespannen? Man ik weet niet eens wat dat is.

NICOLE: Dat is dan heel vervelend.

ARNO: Waarom?

NICOLE: Een beetje gespannen zal nodig zijn.

ARNO: Ik ben gespannen op het juiste moment en op de juiste plaats.

NICOLE: Ik hoop het te beleven.

SJEF: Wat beleven?

ARNO: Begin, anders zijn we maandag nog niet klaar.

NICOLE: Maandag? Vanavond!

SJEF: Moet je ergens naar toe soms?

NICOLE: Weet je het dan niet meer?

SJEF: Wat?

NICOLE: Nu, we zouden vanavond….

ARNO: Is ook voorwaardelijke toekomende tijd?

SJEF: Wat?

ARNO: “Zouden”.

SJEF: Waar heb jij het over?

NICOLE: We zouden vanavond toch, samen met Arno en Joyce. Nu je weet wel.

SJEF: Is dat vanavond?

NICOLE: Ja!

SJEF: Was ik vergeten.

ARNO: Wil je dan niet?

SJEF: Wie zegt dat ik niet wil?

ARNO: Je was het vergeten.

SJEF: Dat wil toch niet zeggen dat ik niet wil?

ARNO: Als je het vergeet is het niet zo belangrijk voor je.

SJEF: Waarom niet?

ARNO: Anders vergeet je het niet.

SJEF: Ik vergeet zoveel dingen.

ARNO: Ook belangrijke dingen?

SJEF: Wie zegt dat dit belangrijk is?

NICOLE: Ik.

SJEF: Nu, onthoud jij het dan.

NICOLE: Dat heb ik ook gedaan.

SJEF: Dat is dan fijn voor je.

ARNO: Dus jij hebt er geen zin in?

SJEF: Tuurlijk wel.

ARNO: Dan moeten we opschieten.

SJEF: Gelijke schroeven bij gelijke schroeven?

ARNO: Ja. En gelijke delen bij gelijke delen.

NICOLE: Dan ga ik me verkleden.

SJEF: Is toch nergens voor nodig.

NICOLE: Vind ik wel.

SJEF: We kennen elkaar toch?

ARNO: Voor mij hoeft het niet.

NICOLE: Toch op zijn minst douchen.

SJEF: Ja, dat is het minste wat je moet doen.

ARNO: Ik ook?

NICOLE: Alle vier.

ARNO: Dan stap ik maar eens op.

SJEF: En mijn kast dan?

ARNO: Doen we daarna.

SJEF: Doen we niet. Doen we nu.

ARNO: Daar komen we nooit mee klaar.

NICOLE: Terwijl dat toch de bedoeling is.

ARNO: Ruim jij het op?

SJEF: Jij laat mij hier echt mee zitten?

ARNO: Ja.

SJEF: Fraaie vriend ben jij.

ARNO: Kunnen we morgen toch doen.

SJEF: Ik weet niet of ik jou morgen nog wil zien.

NICOLE: Zie je wel dat je het moeilijk vindt.

SJEF: Ik vind het helemaal niet moeilijk. Maar ik weet niet of ik zijn kop morgen nog wil zien, dat is alles.

ARNO: Dat had je je eerder moeten bedenken.

SJEF: Ik ben niet zo vlug, hé.

ARNO: Ik zal het doorgeven.

SJEF: Dat heeft niets met dat te maken.

ARNO: Ik help het je hopen.

SJEF: Trouwens, jij bent ook niet meer de jongste.

ARNO: Maar wel beter getraind.

SJEF: Wie zegt dat ik niet goed getraind ben?

ARNO: Daar is het uiteindelijk allemaal mee begonnen.

NICOLE: Ja.

SJEF: Dus jij wilt ook al beweren dat ik niet goed genoeg ben.

NICOLE: Dat heb ik helemaal niet gezegd.

SJEF: Maar wel gesuggereerd.

NICOLE: Dat is niet waar.

SJEF: Wel waar. Je sluit je bij hem aan.

NICOLE: Ik bevestig alleen maar dat het zo begonnen is.

SJEF: Ga naar huis, ga Joyce halen. Dan kunnen we beginnen.

ARNO: Nu?

SJEF: Wanneer dan? Met Sint-juttemis?

ARNO: Goed. Ik ben al weg.

SJEF: En douchen, hé.

ARNO: Tegen wie zeg je het. *(af)*

NICOLE: Ruim jij die rommel op?

SJEF: Zal wel moeten. Weet je zeker dat jij wilt?

NICOLE: Jij?

SJEF: Ik vraag het jou.

NICOLE: En ik jou.

SJEF: Ja.

NICOLE: Dan ik ook.

SJEF: Dat klopt niet.

NICOLE: Wat niet.

SJEF: Dan ik ook. Het komt niet uit jezelf. En als het niet uit jezelf komt, klopt het niet.

NICOLE: Wat is dat voor onzin?

SJEF: Jij doet het omdat ik het wil, zeg je.

NICOLE: Is dat dan niet zo?

SJEF: Ik dacht dat jij het wilde. En daarom zei ik dat ik het wilde.

NICOLE: Nu, als we het maar willen.

SJEF: Ben je er zeker van?

NICOLE: Jij?

SJEF: Weet ik niet.

NICOLE: Ik ook niet.

SJEF: We zullen het moeten afwachten.

NICOLE: Denk ik ook.

SJEF: Ja.

NICOLE: Ja.

SJEF: Ja, ja.

NICOLE: Ja, ja.

SJEF: Dan ga ik maar eens opruimen.

NICOLE: Dan ik maar eens douchen.

SJEF: Ja.

NICOLE: Ja.

SJEF: Jij ziet het dus echt wel zitten? En vraag nu niet of ik het wel zie zitten. Ik weet niet of ik het wel zie zitten. Ik ben hier niet zo zeker van.

NICOLE: Waarom doen we het dan?

SJEF: Tja, waarom?

NICOLE: Ze zullen zo wel hier zijn.

SJEF: Denk ik ook.

NICOLE: Dan moeten we toch weten wat we willen.

SJEF: Dat is zo.

NICOLE: Weet jij wat je wilt?

SJEF: Nee.

NICOLE: Zullen we het dan voorlopig uitstellen?

SJEF: Dat is ook niks.

NICOLE: Waarom niet?

SJEF: Blijf je ermee zitten. Willen of niet willen. Blijft door je kop spoken.

NICOLE: Dan moet het maar.

SJEF: Dan moet het maar.

NICOLE: Ik ga douchen.

SJEF: Ik ruim wel op.

(Nicole af)

JOYCE: *(op)* Hai!

SJEF: Hai!

JOYCE: Ik ben er nog niet, hé.

SJEF: Ah, juist.

JOYCE: Arno niet hier?

SJEF: Nee, is naar huis. Niet tegengekomen?

JOYCE: Nee.

SJEF: O.

JOYCE: Gek idee, vind je niet?

SJEF: Kun je wel zeggen.

JOYCE: Waar zij bij zijn.

SJEF: Ja.

JOYCE: Beter laat dan nooit.

SJEF: Ja.

JOYCE: Ben je zenuwachtig?

SJEF: Ik? Helemaal niet.

JOYCE: Ik wel.

SJEF: O.

JOYCE: Waar is Nicole?

SJEF: Douchen.

JOYCE: Juist ja.

SJEF: Blijf je hier?

JOYCE: Nee. Ik ga eerst nog even naar huis. Waarom?

SJEF: Zomaar een vraag.

JOYCE: Dan ga ik maar.

SJEF: Ja.

JOYCE: Ja.

SJEF: Joyce?

JOYCE: Ja?

SJEF: Laat maar.

JOYCE: Oké. Dan ben ik weg.

SJEF: Zouden we het wel doen?

JOYCE: We hebben het toch afgesproken?

SJEF: Ja, dat wel, maar…

JOYCE: Jij wilt dus niet?

SJEF: Jawel, jawel.

JOYCE: Wil je dat het blijft zoals het is?

SJEF: Denk jij niet dat jij, wanneer Arno….

JOYCE: En jij?

SJEF: Ik denk het wel.

JOYCE: Jij wilt het niet?

SJEF: Jij?

JOYCE: Afspraak is afspraak.

SJEF: Afspraak is afspraak.

JOYCE: Het kan beslissend zijn.

SJEF: Dat denk ik ook. En daarom….

JOYCE: Wat moet dat moet.

SJEF: Ja. Wat moet dat moet. Tot straks.

JOYCE: Tot straks. *(Af)*

(Stilte en dan slaakt Sjef plotseling een oerkreet)

NICOLE: *(op in badmante)* Wat is er?

SJEF: Ik kan het niet.

NICOLE: Ik eigenlijk ook niet.

SJEF: Dus, we zeggen het af?

NICOLE: Als het aan mij ligt wel.

SJEF: Dan zeggen we het af. Zal ik ze bellen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze